

Sygn. akt II AKa 260/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

Sędziowie: SSA Wojciech Andruszkiewicz

SSO del. Marta Urbańska

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Konkol

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Łodzi T. J.

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r.

sprawy

M. P., c. R., ur. (...) w B.

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 9§ 1 i 3 kks w zw. z art. 56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1, 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks; art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks; art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art. 56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks; art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art. 56 § 2 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2; art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art. 56 § 2 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks; art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art. 56 § 2 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt **III K 125/16**

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy rozpoznawał sprawę **M. P.** oskarżonej o to, że:

(akt oskarżenia wniesiony przez Prokuraturę Okręgową w Łodzi sygn. akt VI Ds. 11/13)

I. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer I, Grupa (...))

w okresie od 5 stycznia 2005r. do 25 lipca 2007r. w B., C., W., K., B. i L., działając wspólnie i w porozumieniu z B. W., K. S., K. B., T. G., J. G. i B. J. oraz w następującym charakterze:

1. B. W. - jako prezes zarządu firm: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. i (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B. oraz jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firm: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., (...) - (...) z siedzibą w C., działający w grupie przestępczej w okresie od 5 stycznia 2005r. do 25 lipca 2007r.,

2. K. S. – jako prezes zarządu w firmach: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. i (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B., działający w grupie przestępczej w okresie od 5 stycznia 2005r. do 25 lipca 2007r.,

3. M. P. – jako prezes zarządu w firmie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B. i prezes zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., działająca w grupie przestępczej w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 28 kwietnia 2007r.,

4. T. G. – jako współwłaściciel (...) S.C. z siedzibą w B. oraz osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., działający w grupie przestępczej w okresie od 24 stycznia 2006r. do 28 czerwca 2007r.,

5. J. G. – jako prezes zarządu w firmie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B., działająca w grupie przestępczej w okresie od 28 kwietnia 2006r. do 23 sierpnia 2006r.,

6. B. J. – jako prowadzący własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. oraz (...) z siedzibą w K., działający w grupie przestępczej w okresie od 10 marca 2005r. do 7 maja 2007r.,

7. K. B. (poprzednio W.) – jako właścicielka firmy (...) - (...)z siedzibą w C. i prezes zarządu w firmie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w C., działająca w grupie przestępczej w okresie od 5 stycznia 2005r. do 28 czerwca 2007r.,

brała udział w zorganizowanej grupie, której działaniami kierował B. W., mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów w rozumieniu ustawy kodeks karny oraz przestępstw skarbowych w rozumieniu ustawy kodeks karny skarbowy, polegających na:

- wystawianiu i posługiwaniu się nierzetelnymi fakturami VAT oraz dokumentami KP i KW, poświadczającymi nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, poprzez potwierdzanie przeprowadzenia między kontrahentami transakcji towarowo-usługowych oraz przepływu środków pieniężnych, które w rzeczywistości nie miały miejsca,

- wprowadzaniu w błąd pracowników właściwych miejscowo urzędów skarbowych co do podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem dochodowym od osób fizycznych lub prawnych, poprzez posługiwanie się nierzetelnymi fakturami VAT i deklaracjami podającymi nieprawdę co do przeprowadzenia między kontrahentami transakcji towarowo-usługowych oraz przepływu środków pieniężnych, które w rzeczywistości nie miały miejsca, i narażeniu w ten sposób na uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 9.036.521,10 zł, a w tym podatku od towarów i usług w łącznej kwocie nie mniejszej niż 4.848.864,98 zł oraz w podatkach dochodowych od osób fizycznych i prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 4.187.656,12 zł,

tj. o czyn z art.258 § 1 kk;

II. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXX, (...) i (...) – wystawianie faktur do (...))

w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 28 czerwca 2007r. w B., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 25 października 2006r. oraz prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. poczynawszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa – art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tych osób prawnych, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firm: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., (...)Sp.z o.o. z siedzibą w B. i (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- T. G. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., a od dnia 25 października 2006r. roku będącym prezesem jej zarządu,

w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika – (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. doprowadziła do narażenia na uszczuplenie podatków o dużej wartości w łącznej kwocie 609.055,00 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 326.810,00 zł oraz podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 282.245,00 zł, w ten sposób, że wystawiła lub umożliwiła wystawienie w imieniu firm (...) Sp. z o. o. i (...) Sp. z o. o. nierzetelnych faktur VAT, na podstawie których podatnik złożył w (...)Urzędzie Skarbowym w B. deklaracje dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące: sierpień, listopad i grudzień 2006 roku, oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT - 8 za 2006 rok, podając w nich nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktur VAT potwierdzających nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwot podatku naliczonego, wyszczególnionych w fakturach opisanych w tabelach nr 9-11, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, poprzez zaliczenie kwot netto wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodu, narażając podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 609.055,00 zł , będącej kwotą dużej wartości, i tak:

1. w dniu 25 września 2006r. umożliwiła złożenie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc sierpień 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 170.610,00 zł, wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 9:

Tabela nr 9 Odbiorca: (...)Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...) 31.08.2006 (...) Sp. z o.o. 939.400 770.000,00 169.400,00

2. (...) 31.08.2006 (...)Sp. z o.o. 6.710,00 5.500,00 1.210,00

Łącznie: 946.110,00 775.500,00 170.610,00

2. w dniu 27 grudnia 2006r. umożliwiła złożenie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc listopad 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 44.000,00 zł, wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 10:

Tabela nr 10 Odbiorca:(...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...) 13.11.2006 (...)Sp. z o.o. 59.780,00 49.000,00 10.780,00

2. (...) 14.11.2006 (...)Sp. z o.o. 42.700,00 35.000,00 7.700,00

3. (...) 16.11.2006 (...)Sp. z o.o. 76.860,00 63.000,00 13.860,00

4. (...) 17.11.2006 (...) Sp. z o.o. 25.620,00 21.000,00 4.620,00

5. (...) 20.11.2006 (...) Sp. z o.o. 39.040,00 32.000,00 7.040,00

Łącznie: 244 000,00 200.000,00 44.000,00

3. w dniu 25 stycznia 2007r. roku umożliwiła złożenie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc grudzień 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 112.200,00 zł , wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 11:

Tabela nr 11 Odbiorca:(...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...) 14.12.2006 (...) Sp. z o.o. 59.780,00 49.000,00 10.780,00
2. (...) 17.12.2006 (...) Sp. z o.o. 42.700,00 35.000,00 7.700,00
3. (...) 20.12.2006 (...) Sp. z o.o. 76.860,00 63.000,00 13.860,00
4. (...) 23.12.2006 (...)Sp. z o.o. 25.620,00 21.000,00 4.620,00
5. (...) 25.12.2006 (...)Sp. z o.o. 39.040,00 32.000,00 7.040,00
6. (...) 29.12.2006 (...) Sp. z o.o. 378.200,00 310.000,00 68.200,00

Łącznie: 622.200,00 510.000,00 112.200,00

a następnie:

4. w dniu 4 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT-8 w roku podatkowym 2006, skorygowanego w dniu 28 czerwca 2007, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób prawnych o kwotę nie mniejszą niż 282.245,00 zł

tj. o czyn z art.9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 1 kks i art.62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1, 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art. § 2 kks;

II. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXI, (...) przyjmowanie faktur)

w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 4 kwietnia 2007r. w B., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 25 października 2006r. oraz prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. począwszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa – art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tych osób prawnych, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...)Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- K. S. – jako prezesem zarządu w firmach: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. i (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- T. G. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi w firmie (...)Sp. z o. o. z siedzibą w B., a od dnia 25 października 2006 roku będącym prezesem jej zarządu,

w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika - (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. doprowadziła do narażenia na uszczuplenie podatków o dużej wartości w łącznej kwocie 637.550,00 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 342.100,00 zł oraz podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 295.450,00 zł, w ten sposób, że posługując się nierzetelnymi fakturami VAT złożyła lub umożliwiła złożenie w (...) Urzędzie Skarbowym w B. deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące: styczeń,

marzec, kwiecień, lipiec i sierpień 2006 roku, oraz zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT - 8 za 2006 rok, zawierających nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktur VAT potwierdzających nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwot podatku naliczonego, wyszczególnionych w fakturach opisanych w tabeli nr 12, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, poprzez zaliczenie kwot netto wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodu, narażając podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 637.550,00 zł, będącej kwotą dużej wartości, i tak:

1. w dniu 27 września 2006 roku złożyła, skorygowaną w dniach 27 października 2006 roku i 30 stycznia 2007 roku, deklarację dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc sierpień 2006 roku, narażając na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 342.100,00 zł, wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 12:

Tabela nr 12 Odbiorca: (...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...)31.08.2006 (...) 811.300,00 665.000,00 146.300,00

(...)Sp. z o.o.

2. (...) 31.08.2006 (...) 6.100,00 5.000,00 1.100,00

(...) Sp. z o.o.

3. (...) 31.08.2006 (...) 128.100,00 105.000,00 23.100,00

(...) Sp. z o.o.

4. (...) 31.08.2006 (...)Sp. z o.o. 823.500,00 675.000,00 148.500,00

5. (...) 31.08.2006 (...) Sp. z o.o. 6.100,00 5.000,00 1.100,00

6. (...) 31.08.2006 (...) Sp. z o.o. 25.620,00 21.000,00 4.620,00

7. (...) 31.08.2006 (...) Sp. z o.o. 96.380,00 79.000,00 17.380,00

Łącznie: 1.897.100,00 1.555.000,00 342.100,00

a następnie:

2. w dniu 4 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT-8 w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób prawnych o kwotę nie mniejszą niż 295.450,00 zł,

tj. o czyn z art. 9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

IV. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXII, (...) – wystawianie faktur do (...))

w okresie od 23 października 2006r. do 2 kwietnia 2007r. w B. i w C., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. począwszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa – art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tej osoby prawnej, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C.,

- K. B. (poprzednio W.) – jako właścicielką firmy (...) (...) z siedzibą w C. oraz prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. poczynawszy od 29 października 2003r.,

doprowadziła w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika – (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. do narażenia na uszczuplenie podatków w łącznej kwocie 318.479,80 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 170.891,60 zł oraz podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 147.588,20 zł , w ten sposób, że wystawiła w imieniu firmy (...) Sp. z o.o. nierzetelne faktury VAT, na podstawie których podatnik złożył w Urzędzie Skarbowym w C. deklaracje dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące: marzec, kwiecień i wrzesień 2005 roku, styczeń, luty, marzec, kwiecień, czerwiec, lipiec, listopad i grudzień 2006 roku, oraz zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT - 8 za lata 2005 i 2006, podając w nich nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktur VAT potwierdzających nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwot podatku naliczonego, wyszczególnionych w fakturach opisanych w tabeli nr 13, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, poprzez zaliczenie kwot netto wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodu, narażając podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 318.479,80 zł, i tak:

1. w dniu 26 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi powtórne skorygowanie złożonej w dniu 25 sierpnia 2006r. deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc lipiec 2006r., w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 170.891,60 zł, wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 13:

Tabela nr 13 Odbiorca: (...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...)	18.07.2006(...)	Sp. z o.o.	97.295,00	79.750,00	17.545,00
2. (...)	21.07.2006 (...)	Sp. z o.o.	301.950,00	247.500,00	54.450,00
3. (...)	22.07.2006 (...)	Sp. z o.o.	15.433,00	12.650,00	2.783,00
4. (...)	31.07.2006 (...)	Sp. z o.o.	184.073,60	150.880,00	33.193,60
5. (...)	31.07.2006 (...)	Sp. z o.o.	244.000,00	200.000,00	44.000,00
6. (...)	31.07.2006 (...)	Sp. z o.o.	104.920,00	86.000,00	18.920,00

Łącznie: 947.671,60 776.780,00 170.891,60

a następnie:

2. w dniu 2 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT-8 w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób prawnych o kwotę nie mniejszą niż 147.588,20 zł,

tj. o czyn z art.9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 1 kks i art.62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks;

V. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXIII, (...) – wystawianie faktur do (...))

w okresie od 31 października 2006r. do 20 kwietnia 2007r. w B., będąc prezesem zarządu w firmie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B. poczynawszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa –

art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tej osoby prawnej, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako osobą faktycznie zajmującą się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...)Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- T. G. – jako współnikiem w spółce cywilnej (...) S.C. z siedzibą w B.,

doprowadziła w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatników - (...)S.C. z siedzibą w B. i jej współników do narażenia na uszczuplenie podatków o małej wartości w łącznej kwocie 18.450,00 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 9.900,00 zł oraz podatku dochodowego od osób fizycznych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 8.550,00 zł w ten sposób, że posługując się nierzetelną fakturą VAT umożliwiła złożenie w (...) Urzędzie Skarbowym w B. deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc październik 2006 roku, zaś w (...) i (...) Urzędzie Skarbowym w B. zeznań współników o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT - 36L w roku podatkowym 2006, w których podano nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktury VAT potwierdzającej nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwoty podatku naliczonego, wyszczególnionego w fakturze opisanej w tabeli nr 14, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, poprzez zaliczenie kwoty netto wynikającej z tej faktury do kosztów uzyskania przychodu, czym narażiła podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 18.450,00 zł, będącej kwotą małej wartości, i tak:

1. w dniu 24 listopada 2006r. umożliwiła złożenie, skorygowanej w dniu 28 listopada 2006r. deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc październik 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 9.900,00 zł, wynikającą z faktury opisanej w tabeli nr 14:

Tabela nr 14 Odbiorca: (...) S. C.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...) 31.10.2006 (...) Sp. z o.o. 54.90,00 45.000,00 9.900,00 Łącznie: 54.900,00 45.000,00 9.900,00

a następnie:

2. w dniu 3 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi – współnikowi T. G. złożenie w (...) Urzędzie Skarbowym w B. zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych o kwotę nie mniejszą niż 4.275,00 zł,

3. w dniu 20 kwietnia 2007r. umożliwiła podatnikowi – współnikowi T. H. złożenie w (...) Urzędzie Skarbowym w B. zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych o kwotę nie mniejszą niż 4.275,00 zł

tj. o czyn z art.9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 2 kks i art.62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks;

VI. (według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXIV, (...) – wystawianie faktur do (...))

w okresie od 1 grudnia 2006r. do 30 marca 2007r. w B. i K., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. począwszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa – art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tej osoby prawnej, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego

zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako osobą faktycznie zajmującą się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- B. R. - jako prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K.,

w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika – (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. doprowadziła do narażenia na uszczuplenie podatków o małej wartości w łącznej kwocie 11.070,00 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 5.940,00 zł oraz podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 5.130,00 zł, w ten sposób, że wystawiła w imieniu firmy (...) Sp. z o. o. nierzetelne faktury VAT, na podstawie których podatnik złożył w Urzędzie Skarbowym (...) w K. deklarację dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc grudzień 2006 roku oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT - 8 za 2006 rok, podając w nich nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktur VAT potwierdzających nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwot podatku naliczonego, wyszczególnionych w fakturach opisanych w tabeli nr 15, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, poprzez zaliczenie kwot netto wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodu, narażając podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 11.070,00 zł, będącej kwotą małej wartości, i tak:

1. w dniu 25 stycznia 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7K za czwarty kwartał 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 5.940 zł , wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 15

Tabela nr 15 Odbiorca:(...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1.(...) 01.12.2006 (...) Sp. z o.o. 9.760,00 8.000,00 1.760,00

2. (...) 04.12.2006 (...)Sp. z o.o. 15.494,00 12.700,00 2.794,00

3. (...) 06.12.2006 (...) Sp. z o.o. 7.686,00 6.300,00 1.386,00

Łącznie: 32.940,00 27.000,00 5.940,00

a następnie:

2. w dniu 30 marca 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie, skorygowanego w dniu 28 czerwca 2007 roku, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT-8 w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób prawnych o kwotę nie mniejszą niż 5.130,00 zł

tj. o czyn z art.9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 2 kks i art.62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks,

VII. według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXV, (...) – wystawianie faktur do (...))

w okresie od 23 października 2006r. do 28 marca 2007r. w B., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. począwszy od 23 października 2006r., czyli osobą zajmującą się na podstawie przepisu prawa – art.201 § 1, art.204 § 1, art.208 § 2 i 3 ksh – sprawami gospodarczymi i finansowymi tej osoby prawnej, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego

zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- W. Z. – jako pośredniczącym w transakcjach i przekazywaniu nierzetelnych dokumentów pomiędzy (...) Sp. z o. o. i (...) Sp. z o. o.,

- P. G. – jako prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L.,

doprowadziła w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika – (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. do narażenia na uszczuplenie podatków o małej wartości w łącznej kwocie 62.000,20 zł w postaci podatku od towarów i usług (VAT) w łącznej kwocie 33.268,40 zł oraz podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 28.731,80 zł, w ten sposób, że wystawiła w imieniu firmy (...) Sp. z o. o. nierzetelne faktury VAT, na podstawie których podatnik złożył w Urzędzie Skarbowym w B. deklaracje dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące: maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień i grudzień 2006 roku oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT - 8 za 2006 rok, podając w nich nieprawdziwe dane, bo pochodzące z faktur VAT potwierdzających nie wykonane w rzeczywistości usługi, czym doprowadziła do odliczenia od podatku VAT należnego do zapłacenia kwot podatku naliczonego, wyszczególnionych w fakturach opisanych w tabeli nr 16, oraz do zaniżenia dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, poprzez zaliczenie kwot netto wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodu, narażając podatki te na uszczuplenie w łącznej kwocie 62.000,20 zł, będącej kwotą małej wartości, i tak:

1. w dniu 24 stycznia 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc grudzień 2006 roku, w której narażono na uszczuplenie podatek VAT o kwotę 33.268,40 zł, wynikającą z faktur opisanych w tabeli nr 16:

Tabela nr 16 Odbiorca: (...) Sp. z o.o.

Faktura nr z dnia Wystawca Kwota brutto Kwota netto Kwota VAT

1. (...) 04.12.2006 (...) Sp. z o.o. 43.920 36.000 7.920
2. (...) 11.12.2006 (...) Sp. z o.o. 48.312 39.600 8.712
3. (...) 14.12.2006 (...) Sp. z o.o. 29.426,40 24.120 5.306,40
4. (...) 27.12.2006 (...) Sp. z o.o. 15.250 12.500 2.750
5. (...) 29.12.2006 (...) Sp. z o.o. 47.580 39.000 8.580

Łącznie: 184.488,40 151.220 33.268,40

a następnie:

2. w dniu 28 marca 2007r. umożliwiła podatnikowi złożenie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) CIT-8 w roku podatkowym 2006, w którym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób prawnych o kwotę nie mniejszą niż 28.731,80 zł,

tj. o czyn z art.9 § 1 i 3 kks w zw. z art.56 § 2 kks i art.62 § 2 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks,

VIII.(według oznaczenia aktu oskarżenia zarzut numer XXXVI, (...) – wystawianie KP do (...))

w okresie od 12 grudnia 2006r. do 29 grudnia 2006r. w B., będąc prezesem zarządu w firmie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanej w ust. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z:

- B. W. - jako faktycznie zajmującym się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B.,

- W. Z. – jako pośredniczącym w transakcjach i przekazywaniu nierzetelnych dokumentów pomiędzy (...) Sp. z o. o. i (...)Sp. z o. o.,

- P. G. – jako prezesem zarządu w firmie (...)Sp. z o. o. z siedzibą w L.,

będąc ku temu upoważnioną, wspólnie z B. W. wystawiała lub polecała wystawić, wykorzystując wynikające z tytułu pełnionych funkcji i wpływów, uzależnienie innych osób od siebie, dowody wpłaty (KP) opisane w tabeli nr 17, a następnie przekazywała je P. G. za pośrednictwem W. Z. w celu ich użycia, wiedząc, że poświadczają one nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, bo nie odzwierciedlają faktycznych przepływów pieniężnych, a stanowią dowody księgowe na podstawie art.20 ust.2 i art.21 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (w chwili popełnienia czynu - tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 76, poz.694 z późn. zm. i aktualny tekst jednolity z 2009 roku Dz. U. Nr 152, poz.1223 z późn. zm.):

Tabela nr 17 – wystawca KP: (...) Sp. z o. o.

Lp. KP do faktury numer Kwota KP Data wystawienia KP Wystawca KP Odbiorca KP

2. (...) 26.840,17 25.12.2006 (...). Sp. z o. o. (...) Sp. z o.o.

3. (...) 15.250 27.12.2006 (...). Sp. z o. o. (...) Sp. z o.o.

4. (...) 47.580 29.12.2006 (...) Sp. z o. o. (...) Sp. z o.o.

5. (...) 43.920 12.12.2006 (...) Sp. z o. o. (...)Sp. z o.o.

6. (...) 48.312 14.12.2006 (...) Sp. z o. o. (...)Sp. z o.o.

7. (...) 29.426,40 15.12.2006 (...) Sp. z o. o. (...) Sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

(akt oskarżenia wniesiony przez Prokuraturę Rejonową Warszawa Wola sygn. akt 2 Ds. 224/13/IV)

IX. w dniu 15 stycznia 2007r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z B. W. i K. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą przy ul. (...) w W. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w celu uzyskania pożyczki w kwocie 252.000 złotych przedłożyli dokumenty w postaci nierzetelnego sprawdzania finansowego spółki (...) Sp. z o.o., przez co wprowadzili pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, nie mając zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego,

tj. o czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.294 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2018r. w sprawie sygn. akt III K 125/16:

oskarżoną M. P. uniewinnił od wszystkich zarzutów popełnienia przestępstw opisanych aktem oskarżenia wniesionym przez Prokuraturę Okręgową w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt VI Ds. 11/13, a wymienionych w punktach od I do

VIII rubrum wyroku (odpowiednio według numeracji aktu oskarżenia czynny numer I, XXX, XXXI, XXXII, XXXIII, XXXIV, XXXV, XXXVI);

oskarżoną uniewinnił od zarzutu popełnienia przestępstwa opisanego aktem oskarżenia wniesionym przez Prokuraturę Rejonową Warszawa Wola o sygnaturze akt 2 Ds. 224/13/IV;

kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od wyroku wywiedli: Prokurator Prokuratury Okręgowej w Łodzi i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej M. P. zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art.55 § 1 kks oraz art.6 § 1 kks poprzez ich niezastosowanie przez sąd orzekający, w sytuacji, gdy prawidłowo ustalony w sprawie stan faktyczny, okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu uzasadniały ocenę zachowań oskarżonej M. P. przez pryzmat wypełnienia przez nią znamion ustawowych przestępstwa skarbowego firmanctwa, określonego w art.55 § 1 kks, popełnionego w formie zjawiskowej pomocnictwa.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zaskarżyła wyrok w części tj. w zakresie czynu zarzucanego oskarżonej M. P. w pkt. IX wyroku (czyn objęty aktem oskarżenia wniesionym przez Prokuraturę Rejonową Warszawa - Wola w Warszawie - 2 Ds. 224/13/IV) - w całości w wyżej wymienionym zakresie zarzucając mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na niezasadnym przyjęciu przez Sąd, że zebrane w toku postępowania dowody i wynikające z nich okoliczności faktyczne nie pozwalają w sposób jednoznaczny ustalić, że oskarżona M. P. uczestniczyła w popełnieniu przestępstwa, opisanego w pkt. IX wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności dokumentów przedłożonych w celu uzyskania pożyczki z Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzi do wniosku, iż oskarżona wyczerpała swoim zachowaniem znamiona zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu zabronionego;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art.7 kpk w zw. z art.410 kpk poprzez dokonanie przez Sąd Okręgowy dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a zwłaszcza sprawozdania finansowego (...) sp. z o.o., dokumentu umowy pożyczki oraz wyjaśnień oskarżonego M. P. i całkowicie dowolne uznanie, iż zawierając umowę pożyczki oskarżona nie miała świadomości istnienia tzw. obrotu pustymi fakturami oraz faktu, iż przedłożone sprawozdanie finansowe uwzględnia obrót takimi fakturami, nie brała udziału w podejmowaniu jakichkolwiek decyzji strategicznych czy finansowych, podczas gdy pełniła ona funkcję Członka Zarządu spółki prawa handlowego i z mocy prawa ciążył na niej obowiązek wywiązywania się ze swoich obowiązków w sposób rzetelny, z uwzględnieniem czynnika należytej staranności;

3. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art.442 § 3 kpk poprzez niedostateczne wywiązanie się z obowiązku uwzględnienia zapatrywań prawnych i wskazań Sądu Odwoławczego, co do dalszego toku postępowania, podczas gdy takie zapatrywania prawne i wskazania są wiążące dla sądu, któremu sprawę przekazano do ponownego rozpoznania i powinny zostać uwzględnione w ramach ponownie prowadzonego postępowania jurysdykcyjnego.

Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacje wywiedzione w powyższej sprawie są niezasadne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd II instancji odniesie się do apelacji oskarżyciela publicznego jako cechującej się szerszym zakresem zaskarżenia.

I.

Na wstępie wskazać należy na brak spójności między podniesionymi zarzutami a uzasadnieniem apelacji. Zakres zaskarżenia obejmuje bowiem całość wyroku, jednocześnie ani w petitum ani w uzasadnieniu apelacji nie wywiedziono żadnych zarzutów związanych z uniewinnieniem oskarżonej M. P. od zarzutu działania w zorganizowanej grupie przestępczej (pkt I aktu oskarżenia) oraz od zarzutu z art.286 § 1 kk w zw. z art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.294 § 1 kk (pkt IX aktu oskarżenia). Nadto skarżący podnosi zarzut obrazy prawa materialnego, co wskazuje na to, że nie kwestionuje ustalonych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych. Podkreślenia bowiem wymaga, że o obrazie prawa materialnego można mówić w sytuacji, gdy skarżący nie kwestionuje stanu faktycznego a zarzuca sądowi błędną kwalifikację czynu przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym lub jeżeli zarzuca niezastosowanie przepisu, który sąd był zobowiązany zastosować, ewentualnie jego zastosowanie w sytuacji, gdy nie było ku temu podstaw. W pkt. II petitum apelacji skarżący wprost stwierdza, że stan faktyczny w sprawie został prawidłowo ustalony; podobnie na str.3 i 7 apelacji. Pomimo tego, w innych częściach uzasadnienia apelujący zdaje się kwestionować ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny w zakresie świadomości oskarżonej co do rzetelności podpisywanych przez nią faktur (str.4 apelacji), świadomości ponoszenia, w ramach pełnionej funkcji, odpowiedzialności za popisywanie dokumentów (str.5-6 apelacji). Jednocześnie dalej skarżąca wskazuje na dowody, które potwierdzają ustalenia Sądu I instancji co do tego, że oskarżona nie była faktycznym prezesem spółki, pełniła tę funkcję jedynie nominalnie a praktycznie spółkami zarządzał B. W. (str.6-7 apelacji). W ocenie Sądu Apelacyjnego jest to jednak jedynie niedoskonałość sformułowań zawartych w uzasadnieniu wywiedzionego środka odwoławczego, gdyż mając na uwadze całość apelacji wywiedzionej przez oskarżyciela publicznego nie budzi wątpliwości, że nie kwestionuje on ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego a uznaje, że w jego ramach winno przed Sądem I instancji dojść do zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, nie zaś do jej uniewinnienia.

Zdaniem Sądu II instancji zarzut obrazy prawa materialnego w realiach rozpoznawanej sprawy nie jest trafny.

W ocenie Sądu Apelacyjnego żądanie uznania działania oskarżonej M. P. jako wyczerpującego znamiona przestępstwa pomocnictwa do uregulowanego w przepisie art.55 § 1 kks przestępstwa firmanctwa stanowi próbę uzyskania wyroku skazującego niejako za wszelką cenę, po dwukrotnym już uniewinnieniu oskarżonej od zarzucanych jej czynów. Podkreślenia bowiem wymaga, że oskarżyciel publiczny konsekwentnie, w toku dwukrotnego postępowania przed Sądem I instancji, pierwszej wywiedzionej w tej sprawie apelacji oraz poprzedniego postępowania przed Sądem odwoławczym (k.514, 616-623, 639, 1370v akt sprawy) popierał zarzuty stawiane aktem oskarżenia a dopiero w obecnie wywiedzionym środku odwoławczym dostrzega podstawy do uznania działania oskarżonej jako pomocnictwa do popełnienia przestępstwa z art.55 § 1 kks. Jednocześnie w żaden sposób nie wskazuje na wpływ tej kwalifikacji prawnej na przestępstwa zarzucone oskarżonej (i jak wyżej wskazano objęte zakresem niniejszej apelacji) w pkt. I i IX aktu oskarżenia. Oczywiście z formalnego punktu widzenia nie jest to postąpienie nieprawidłowe, jak bowiem słusznie wskazał skarżący, sąd nie jest związany kwalifikacją prawną czynu przyjętą w akcie oskarżenia, jednakże podniesione wyżej procesowe zachowanie oskarżyciela publicznego uprawnia Sąd Apelacyjny do konstatacji, że obecnie wywiedziony środek odwoławczy stanowi próbę uzyskania jakiegokolwiek skazania w przedmiotowej sprawie oskarżonej M. P.. Próba ta nie może zostać uznana za skuteczną.

Poza sporem pozostaje, że Sąd orzekający ma prawo do zmiany nie tylko kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego w akcie oskarżenia ale również ustaleń faktycznych. Zbędnym było zatem powoływanie w tym zakresie licznych orzeczeń Sądu Najwyższego (str.8 i 9 apelacji), zwłaszcza gdy żadne z nich nie dotyczyło strictly rozpoznawanego problemu, tj. zmiany kwalifikacji prawnej czynu z art.56 § 1 kks i art.62 § 2 kks oraz art.271 § 1 i 3 kk i art.273 kk na art.18 § 3 kk w zw. z art.55 § 1 kks. W zmianach tych nie może jednak sąd przekroczyć granic zdarzenia historycznego objętego skargą, tj. nie może dokonać zmian w zakresie podmiotu czynu, przedmiotu ochrony i osoby pokrzywdzonej. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie sposób, nie wychodząc poza granice aktu oskarżenia, „przejsć”, z kwalifikacji prawnej określonej w

przepisach art.56 § 1 kks i art.62 § 2 kks (pkt II, III, IV, V, VI i VII aktu oskarżenia) oraz art.271 § 1 i 3 kk i art.273 kk (pkt VIII aktu oskarżenia) na art.18 § 3 kk w zw. z art.55 § 1 kks.

Istotą przestępstwa firmanctwa jest zatajenie prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub rzeczywistych jej rozmiarów; jest to przestępstwo kierunkowe. W obecnie obowiązującym stanie prawnym ustawodawca wyeliminował przestępstwo skarbowe sui generis przewidujące odpowiedzialność osoby, która dopuściła się posługiwania przez firmanta jej danymi (art.93 § 2 uks z 1971r.) Lektura środka odwoławczego wywiezionego przez oskarżyciela publicznego wskazuje, że pomocnictwa oskarżonej M. P. dopatruje się on w tym, że jedynie formalnie była prezesem spółek, w których faktycznie kluczowe decyzje podejmował B. W.. Tym samym zdaje się, że – w ocenie oskarżyciela publicznego – jej zachowanie miało właśnie polegać na zezwoleniu oskarżonej na posługiwanie się jej danymi przez B. W. w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w ramach podmiotów objętych aktem oskarżenia. Jednocześnie sam skarżący stwierdza, że istota zarzutów karno – skarbowych stawianych oskarżonej M. P. sprowadza się do podpisywania tzw. pustych faktur bądź też ich przyjmowania i ułatwiania tym samym innym podmiotom gospodarczym zaniżania należnych podatków oraz podpisywania deklaracji podatkowych wskazujących na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionej straty (str.3-4 apelacji). Nie sposób uznać aby tak określony zakres przedmiotowy i podmiotowy przestępstw mógł zostać przeniesiony bez wyjścia poza granice aktu oskarżenia na przestępstwo pomocnictwa do firmanctwa. Skarżąca w zasadzie w żaden sposób postulowanej przez siebie konstrukcji prawnej nie uzasadnia ograniczając się jedynie do wskazania niekwestionowanych poglądów orzecznictwa i literatury związanych ogólnie z kwestią wyjścia poza granice aktu oskarżenia (str.7-9 apelacji). Podniesione przez skarżącą na str.4-6 apelacji argumenty po pierwsze – na co już wskazano w niniejszym uzasadnieniu - przeczą tezie o niekwestionowaniu przez skarżącą stanu faktycznego w sprawie, po drugie – mają stanowić raczej argumenty za uznaniem oskarżonej M. P. winną popełnienia przypisanych jej w akcie oskarżenia przestępstw współudziału w oszustwach podatkowych (art.56 § 1 kks) i naruszeniach procedury podatkowej (art.62 § 2 kks). Jednocześnie skarżąca w wywiezionym środku odwoławczym wykluczyła zasadność tak przyjętej w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonej M. P.. Uzasadnienia dla przyjęcia w ustalonym stanie faktycznym działania oskarżonej w ramach przestępstwa z art.18 § kk w zw. z art.55 § 1 kks nie stanowią również okoliczności podnoszone na str.4-6 apelacji. Skarżąca nie wskazuje jakie miałyby one mieć przełożenie na taką kwalifikację prawną czynów zarzucanych oskarżonej. Dowolne twierdzenia skarżącej, że oskarżona „musiała zdawać sobie sprawę” z celu działania B. W. a jego zachowanie „powinno przynajmniej” wzbudzić w niej wątpliwości co do motywów jakimi się wówczas kierował i celu jaki chciał osiągnąć, „musiała mieć jednak świadomość” ponoszenia osobistej odpowiedzialności za skutki podpisywanych dokumentów nie wystarczy do uznania, że oskarżonej można przypisać popełnienie przestępstwa w kształcie postulowanym przez skarżącą. Wskazać również należy, że apelująca nie wykazała jakiegokolwiek związku między swoimi przypuszczeniami a znamionami przestępstwa firmanctwa, które – jak wyżej wskazano, polega na zatajaniu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek. Z tożsamyh względów skutku oczekiwanego przez skarżącą nie może przynieść stwierdzenie, że oskarżona M. P. „co najmniej godziła się” z tym, że B. W. powołał ją na stanowisko prezesa aby zwolnić siebie z odpowiedzialności karno – skarbowej. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że wobec B. W. zapadł prawomocny wyrok skazujący (k.1195 akt sprawy).

Bycie prezesem zarządu w (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. w sytuacji gdy wyłącznym decydem w tych podmiotach gospodarczych był B. W. samo w sobie nie świadczy o wypełnieniu znamion przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.55 § 1 kks. Co ważniejsze jednak, skarżąca nie wykazała aby istniały podstawy przyjęcia takiej kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonej bez wyjścia poza zakres aktu oskarżenia, w szczególności do przypisania oskarżonej zamiaru w tym zakresie.

W realiach rozpoznawanej sprawy całkowicie chybiony jest zarzut obrazy art.6 § 1 kks, w sytuacji kiedy skarżąca domaga się przyjęcia całkowicie odmiennej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej i zakwalifikowania jej jako pomocnictwa do jednego tylko czynu – art.55 § 1 kks.

II.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskały również zarzuty podniesione w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.

Przed przystąpieniem do szczegółowego odniesienia się do zarzutów przedstawionych w tym środku odwoławczym wskazać należy na kwestię zakresu zaskarżenia, którym, zgodnie z petitum apelacji objęty został pkt IX wyroku Sądu Okręgowego. Należy to uznać za trafne, skoro do oskarżyciela posiłkowego skarżącego orzeczenie odnosi się tylko ta część wyroku. Bezpodstawnym zatem, jako wykraczającym poza zakres zaskarżenia uznać należy kwestionowanie w uzasadnieniu apelacji ustaleń Sądu Okręgowego co do pozostałych zarzutów postawionych oskarżonej M. P. w przedmiotowej sprawie. Deprecjonowanie zatem przez skarżącą wyjaśnień oskarżonej w zakresie jej świadomości co do obrotu tzw. pustymi fakturami nie może przynieść oczekiwanego skutku. Skarżąca zatem winna odnosić się we wniesionym środku odwoławczym do znamion przestępstwa zarzuconego oskarżonej w pkt. IX aktu oskarżenia, nie zaś do znamion czynów, które nie są objęte zakresem zaskarżenia.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do obrazy art.7 kpk, tj. dokonania dowolnej, nie zaś swobodnej oceny dowodów przez Sąd I instancji, co stanowi jeden z zarzutów apelacji. Prawdliwość rozstrzygnięcia sprawy zależy od należytego wykonania przez sąd dwóch podstawowych obowiązków. Pierwszy z nich dotyczy postępowania dowodowego i sprowadza się do prawidłowego – zgodnego z przepisami postępowania karnego – przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez strony, ale również do przeprowadzenia z urzędu wszelkich dowodów potrzebnych do ustalenia istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia o winie oskarżonego. Drugi z podstawowych obowiązków sprowadza się do prawidłowej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a więc poza zasięgiem rozważań sądu nie mogą pozostawać dowody istotne dla rozstrzygnięcia kwestii winy (art.410 kpk). Podstawę zatem wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, przy czym w uzasadnieniu wyroku sąd ma obowiązek wskazać, jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Na sądzie orzekającym ciąży przy tym obowiązek badania i uwzględniania w toku procesu okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, a korzystając z prawa swobodnej oceny dowodów, przekonanie co do winy w zakresie przypisanych mu czynów, powinien logicznie i przekonująco uzasadnić. Uzasadnienie więc winno logicznie wskazywać na jakich dowodach oparł sąd orzekający ustalenie każdego istotnego dla sprawy faktu, a także należyście rozważać i oceniać wszystkie dowody przemawiające za przyjętymi przez sąd ustaleniami faktycznymi lub przeciwnie, wyjaśniać istotne wątpliwości w sprawie i sprzeczności w materiale dowodowym oraz się do nich ustosunkować. Nie ma – zdaniem Sądu Apelacyjnego – przesłanek pozwalających uznać, iż Sąd Okręgowy uchybił którejkolwiek z zasad związanych z postępowaniem dowodowym i oceną dowodów. Należy stwierdzić, iż Sąd orzekający po prawidłowym przeprowadzeniu przewodu sądowego, poddał zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej analizie, a tok rozumowania zaprezentował w jasnym, bardzo szczegółowym i przekonującym uzasadnieniu.

Ocena materiału dowodowego zaprezentowana w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku – wbrew twierdzeniom skarżącej - dokonana została przez Sąd I instancji z uwzględnieniem reguł sformułowanych w art.7 kpk i 410 kpk, zgodna jest z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów logicznych lub faktycznych.

Za całkowicie dowolne uznać należy twierdzenia apelującej, że oskarżona miała pełną świadomość tego w jaki sposób doszło do udzielenia przez pokrzywdzonego pożyczki na rzecz (...) Sp. z o.o.” oraz jakie dokumenty stanowiły podstawę zaopiniowania pozytywnie wniosku spółki o udzielenie pożyczki. Podkreślenia wymaga, że dokumenty te zostały pozytywnie zweryfikowane zanim oskarżona została prezesem spółki i zanim w takim charakterze podpisywała umowę z pokrzywdzonym. Stąd też argument, że oskarżona podejmowała wiele działań, które doprowadziły do udzielenia pożyczki przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości nie może zostać uznany za trafny. Skarżąca nie wskazuje jakie to miałyby być działania i w jakim charakterze, skoro bezsporne wydaje się (brak jest bowiem zarzutów w tym zakresie), że w czasie starania się o udzielenie pożyczki, w szczególności przedkładania wymaganych dokumentów, oskarżona nawet formalnie nie była osobą decyzyjną w spółce (...). Podkreślenia wymaga również, że została ona uniewinniona od zarzutów fałszowania dokumentów lub wiedzy o takim ich charakterze a apelacja wniesiona przez

pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w realiach rozpoznawanej sprawy, z uwagi na podniesione wyżej okoliczności dotyczące zakresu zaskarżenia, orzeczenia tego wzruszyć nie może.

Sąd odwoławczy nie podziela stanowiska apelującej, że niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonej co do braku wiedzy na temat sytuacji finansowej spółki (...). Argumentem przemawiającym za słusnością stanowiska skarżącej nie może być odwołanie się do treści dokumentów zgromadzonych w sprawie. Poza sporem bowiem pozostaje, że w czasie kiedy pełniła funkcję prezesa, oskarżona podpisywała dokumenty spółki. W świetle zgromadzonego i ocenionego przez Sąd I instancji w sposób swobodny materiału dowodowego nie sposób jednak uznać, że było to jednoznaczne z istnieniem po jej stronie świadomości co do rzetelności tych dokumentów. Konstatacja skarżącej, że jeżeli oskarżona nie miała faktycznego wpływu na działalność spółki (...) to powinna była zrezygnować z pełnionej funkcji zdaje się nie przystawać do realiów przedmiotowej sprawy. Z ustalonego bowiem przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego, opartego na swobodnej ocenie całego zgromadzonego materiału dowodowego wynika niezbicie, że oskarżona nie miała ambicji rzeczywistego wpływania na działanie spółki, której formalnie była prezesem a funkcję tę przyjęła jedynie na prośbę B. W., którego postrzegała jako autorytet w biznesie, przyjmując za prawdziwe jego wyjaśnienia co do powodów zaproponowania jej tej funkcji. Z cytowanej i niekwestionowanej przez skarżącą co do wiarygodności opinii sądowo – psychologicznej dotyczącej M. P. wynika również, że oskarżona jest mało krytyczna i nieasertywna wobec osób, które postrzega jako autorytet a wobec B. W. odczuwała uznanie i podziw dla jego dokonań biznesowych. Wobec powyższego argument, że oskarżoną cechuje ponad przeciętny poziom funkcjonowania umysłowego nie może stanowić skutecznego argumentu za uznaniem jej wyjaśnień jako niewiarygodnych. Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że ustalenia Sądu I instancji co do braku realnego wpływu oskarżonej na działalność spółki znalazły oparcie w zeznaniach świadków; nie tylko B. W. ale również: inspektorów kontroli skarbowej w UKS w B.: I. K. i J. M. (R.), osób związanych ze spółką (...): E. S. (Ż.), A. W. (1), A. W. (2) i jej kontrahentów: P. G., B. R., W. Z., K. B., M. K., A. S., L. S., A. J.. Skarżąca w wywiedzionym środku odwoławczym nie kwestionuje dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny wiarygodności zeznań tych świadków. Zarzut obrazy art.7 kpk w zakresie dowodów o charakterze osobowym dotyczy bowiem jedynie wyjaśnień oskarżonej (pkt 2 zarzutów apelacji).

Skutku oczekiwanego przez skarżącą nie może również przynieść argument o powinności oskarżonej – z uwagi na formalnie pełnioną przez nią funkcję – wiedzy co do faktycznej sytuacji finansowej spółki (...). Przystępstwo oszustwa pod zarzutem popełnienia którego stanęła oskarżona można popełnić bowiem jedynie w zamiarze bezpośrednim, i to kierunkowym. Z tego względu pogląd, że oskarżona „co najmniej godziła się” na wyrządzenie szkody oskarżycielowi posiłkowemu (str.5 apelacji) nie może zostać uznany za trafny w kontekście odpowiedzialności z art.286 § 1 kk. Zamiar taki musi cechować również osobę, która działa z czyjegoś polecenia lub pod jakimś kierownictwem a zatem i ten argument skarżącej (str.5 apelacji) nie może zostać uznany za trafny. Z uwagi na poczynione wyżej rozważania co do możliwości przypisania oskarżonej świadomości o rzeczywistym charakterze dokumentów przedkładanych oskarżycielowi posiłkowemu, brak jest również podstaw do przypisania jej zarzutu popełnienia przestępstwa z art.297 § 1 kk.

Rozważając zarzuty apelacji nie sposób również czynić tego w oderwaniu od określonych w akcie oskarżenia czynności sprawczych jakie miała podejmować oskarżona. I tak w rozpoznawanej sprawie dotyczą one przedłożenia nierzetelnego sprawozdania finansowego spółki (...) Stąd skutku oczekiwanego przez skarżącą nie może przynieść odwoływanie się do braku aktywności oskarżonej w uniemożliwieniu sprzeniewierzenia środków pozyskanych od oskarżyciela posiłkowego (str.5 apelacji). Opiswane dalej w tej części apelacji zaniechania oskarżonej również nie znajdują odzwierciedlenia w opisie czynu zarzucanego jej w pkt. IX aktu oskarżenia. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że oskarżona została odwołana z funkcji prezesa zarządu spółki (...) na dwa miesiące przed terminem spłaty pierwszej raty pożyczki. Już choćby z tego powodu zarzut niezapobieżenia jej sprzeniewierzeniu, czy też braku kontaktu z pokrzywdzonym po upływie terminu jej spłaty nie może być trafny.

Skutku oczekiwanego przez skarżącą, tj. uchylecia wyroku w zakresie uniewinnienia oskarżonej M. P. od zarzutu pkt. IX aktu oskarżenia nie może również przynieść podnoszenie, że sprawozdanie finansowe dołączone do wniosku o pożyczkę nie było rzetelne. Okoliczność ta jest bezsporna, wszak sprawozdanie to związane było z niekwestionowanym obrotem tzw. pustymi fakturami w ramach m.in. spółki (...). Rzecz jednak w tym, że oskarżoną uniewinniono

od zarzutu współdziałania w popełnieniu tych przestępstw; prawidłowości uniewinnienia oskarżonej w zakresie tak postawionych zarzutów nie kwestionuje nawet oskarżyciel publiczny domagając się w wywiedzonej apelacji zakwalifikowania jej zachowania jako pomocnictwa do firmanctwa. Wskazać nadto należy, czego zdaje się dostrzegać skarżąca, że sprawozdanie to zostało dołączone do wniosku o udzielenie pożyczki; wówczas oskarżona nie pełniła jeszcze funkcji prezesa zarządu spółki (...), co jest okolicznością bezsporną.

Nie ma racji apelująca twierdząc, że do przypisania oskarżonej przestępstwa oszustwa, w realiach rozpoznawanej sprawy wystarczy fakt podpisania przez nią umowy pożyczki. Stwierdzenie, że zawierając umowę pożyczki potwierdziła prawdziwość dokumentów złożonych wraz z wnioskiem, m.in. sprawozdania finansowego nie może zostać zaakceptowane. Przedmiotem wnikliwego postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie było bowiem m.in. to czy oskarżona podpisując umowę pożyczki miała świadomość, że sprawozdanie finansowe dołączone do wniosku o jej uzyskanie nie jest rzetelne. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że nie sposób przypisać oskarżonej tej świadomości, co wyklucza przypisanie jej przestępstwa z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk. Z uwagi na takie właśnie zarzuty postawione oskarżonej M. P. w pkt. IX aktu oskarżenia, żadnego znaczenia dla jej odpowiedzialności karnej w przedmiotowej sprawie nie mają wskazane przez skarżącą (str.6 apelacji) obowiązki ciążące na członku zarządu spółek handlowych celem zabezpieczenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Aprobaty Sądu odwoławczego nie zyskał również zarzut obrazy art.442 § 3 kpk mający polegać – w ocenie skarżącej - na braku oceny działania oskarżonej z uwzględnieniem struktury podmiotowo – przedmiotowej zarzucanych jej czynów oraz wyjaśnienia czy oskarżona miała świadomość posługiwania się pustymi fakturami. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy ponownie rozpoznający sprawę uczynił zadość przepisowi art.442 § 3 kpk. Znajduje to wyraz w części motywacyjnej zaskarżonego orzeczenia, w której Sąd I instancji dokonał wnikliwej oceny wszystkich okoliczności istotnych dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonej M. P. i na jej podstawie wysnuł trafny wniosek o braku podstaw do przypisania jej winy w zarzucanych czynach. Kwestia rzeczywistego wpływu oskarżonej na działalność spółki (...), a zatem i jej świadomości co do posługiwania się przez B. W. tzw. pustymi fakturami była już przedmiotem rozważań w niniejszym uzasadnieniu. Na marginesie zatem jedynie godzi się wskazać, że znaczna część faktur objętych niniejszym aktem oskarżenia w ogóle nie była podpisywana przez oskarżoną. Skarżąca w wywiedzionym środku odwoławczym nie podniosła zarzutów co do ustaleń Sądu Okręgowego (str.30 uzasadnienia wyroku) w tym zakresie.

Wobec nietrafności zarzutów dotyczących obrazy przepisów postępowania, chybnym też jest podniesiony w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zarzut błędów w ustaleniach faktycznych mających być konsekwencją zaistniałych – w ocenie skarżącej – naruszeń przepisów postępowania, które – jak wyżej wskazano – w przedmiotowej sprawie nie miały miejsca.

Z uwagi na powyższe oraz nie stwierdzając zaistnienia przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk, Sąd Apelacyjny zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

O wydatkach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł na mocy art.626 § 1 kpk, art.632 pkt 2 kpk i art.634 kpk, obciążając nimi Skarb Państwa.